

[Undervisningsministeren.]

-artikler, og jeg tror, det ville være en fremsynet og klog handling; dersom Danmark inden længe lagde sig i spidsen for de nordiske lande.

Ordføreren for forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): Må jeg takke den højtærede undervisningsminister for denne meget fyldige og interessante redegørelse. Jeg tror, at alene det, at denne redegørelse nu foreligger for tinget og offentligheden, viser, at der var god begrundelse for vort ønske om at få denne debat. Jeg tror, den har belyst en række problemer, som man har stået tøvende overfor og spurgt om løsning på, og vi har i stor udstrækning fået svar herpå. På den anden side vil jeg gerne tilføje, at jeg synes, denne redegørelse er en nøjere undersøgelse og overvejelse værd.

Jeg er enig med den højtærede undervisningsminister i, at der ikke er nogen vej tilbage, således som udviklingen har været. Vi har været igennem den periode, hvor eksperimenterne fandt sted, og der må nu træffes beslutning om udvidelse af fjernsynstjenesten her i landet. Vi kan ikke fortsætte som hidtil, hvis vi skal gøre os noget håb om at følge med i den udvikling, som foregår overalt.

Der er i øjeblikket et sådant misforhold imellem anskaffelsespris for modtagerskærm og det, fjernsynstjenesten er i stand til at yde, at man må gå det næste skridt frem, som der nu foreligger forslag om. Skal der tilvejebringes en vækst, der kan skabe den økonomiske basis for fjernsynstjenesten, må der være bedre programmer, og så må der være helt andre muligheder for modtagelsen, end der er i øjeblikket. Ministeren redegjorde for, hvad der først skulle ske, og derved fik vi klarhed over, hvor stor en del af befolkningen, der efter gennemførelsen af dette program ville være i stand til at se fjernsynet, og såvidt jeg forstod ministeren, vil det sige halvdelen af landets befolkning, når nu, foruden København, Aarhus og Odense bliver udrustet med sendere, hvilket vil ske i løbet af et eller to år.

Derefter kom ministeren ind på spørgsmålet om en nærmere plan for den videre udvikling og meddelte, som allerede nævnt under radiospredningsdebatten, at det næste skridt skulle være anlæg af sendere

i Næstved, Skive og Sønderjylland; under radiospredningsdebatten forleden nævnte ministeren også Aabenraa. Jeg er enig med ministeren, når han under sin tale forleden dag tillagde det nationalpolitiske hensyn stor vægt — jeg tror endogså, ministeren gik så vidt, at han sagde, at det var det nationalpolitiske hensyn, der havde været afgørende for ham, når han nu fremsatte forslag om en udvidelse af fjernsynet. Det er i hvert fald rimeligt, at befolkningen i grænseegnene får lige adgang til at se dansk og tysk fjernsyn. Under alle omstændigheder bør situationen ikke være den, at de kun kan se tysk fjernsyn. Jeg sporede imidlertid en vis ængstelse forleden i den højtærede undervisningsministers udtalelse, da han gav en skildring af, hvorledes de unge danske nu samledes foran billedskærmene for at se den tyske udsendelse og for at forstå den gav sig til at lære tysk. Jeg ved vel, at fjernsynet kan have en stærk propagandamæssig indflydelse, men jeg tror nu ikke, den vil have nogen mulighed for at ændre den nationale indstilling i vort grænseland, og der sker ikke nogen ulykke ved, at nogen lærer tysk, hverken i Sønderjylland eller andre steder. Det er rigtigt, og jeg vil gerne understrege det, når undervisningsministeren fremhævede, at de ikke skulle være henvist til alene at „kigge tysk“, og jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere, hvad den højtærede minister — meget patetisk — sagde i fortsættelse af den redegørelse, han her havde givet; det står i tidenden sp. 1447:

„Bør vi ikke nu tænke os om? Skal Danmark altid komme for sent?“

Jeg må sige, at jeg er en lille smule forbavset, når jeg efter at have hørt ministerens udtalelse, som jeg lige har citeret, hører, at Sønderjylland ikke er med i den første udvikling. Jeg synes ikke, der er nogen rigtig sammenhæng mellem ministerens patetiske udbrud og den tanke, at udviklingen i Sønderjylland, hvor de unge altså nu samler sig om skærmene for at se de tyske udsendelser og søger at lære tysk, først skal finde sted om en årrække. Når ministeren siger, at det nationalpolitiske hensyn er så tungtvejende for ham, vil jeg tro, at vi bør overveje muligheden for ikke at lade Sønderjylland komme i anden række. Det nationalpolitiske hensyn kan jo nemlig